

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№9-10 (2863-2864)

П'ятниця,
26 квітня 2013 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

ЗІ СВЯТОМ!

ШАНОВНІ ВЕТЕРАНИ!

День Перемоги – всенародне свято, завжди урочисте і хвилююче. У цей день ми віддаємо данину глибокої поваги героїзму і самовідданості захисників Вітчизни. 9 травня залишається для нас по-справжньому великим і життєствердуючим святом, символом мужності, величчя й сили духу нашого народу, безсмертного подвигу воїнів і трудівників тилу.

У цей святковий день свої вітання та слова вдячності ми адресуємо тим, хто на своїх плечах виніс тягар воєнного лихоліття. Ми дякуємо ветеранам війни та тим, хто зробив свій особистий внесок у справу захисту Батьківщини.

Дорогі ветерани! Вітаю Вас зі святом нашого народу – Днем Перемоги! Нехай пам'ять про цей день буде вічним прикладом стійкості та відданості своїй Батьківщині. У знаменну річницю Великої Перемоги прийміть щирі вітання від вдячних нащадків та побажання міцного здоров'я, благополуччя і мирного неба над головою. Зі святом!

Ректор університету **Володимир Лісовий**

ВІДКРИТА ЛЕКЦІЯ

«МЕДИЧНЕ ПРАВО МАЄ ЗАХИЩАТИ ІНТЕРЕСИ ЯК ПАЦІЄНТІВ, ТАК І МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ»

У зв'язку з реформою охорони здоров'я та актуальністю проблеми правового забезпечення медичної галузі 2 квітня відбулася онлайн-лекція Міністра охорони здоров'я України, члена-кореспондента НАМН України, професора Раїси Василівни Богатирьової. Відкрита лекція була присвячена питанням правових засад в охороні здоров'я. На зв'язку з Києвом було близько 7 тис. присутніх: студенти, лікарі-інтерни, викладачі, керівництво вищих навчальних закладів, практичні лікарі, представники обласних та міських Департаментів охорони здоров'я.

У своїй промові Раїса Василівна розкрила основні позиції медичного права щодо аспектів здійснення прав людини у сфері охорони здоров'я: «Чому сьогодні до медичного права прикута пильна увага і чому такий підвищений інтерес? Відповідь, на мій погляд, очевидна: бо це – вимога часу». Міністр зазначила, що змінилася людина і навколишнє середовище, з'явилися нові засоби комунікації, стало більше можливостей свідомо приймати рішення з будь-якого питання; бурхливо розвиваються сучасні медичні технології, надання медичної допомоги і новітні способи діагностики, а все це відображається на стосунках між лікарем і пацієнтом.

Упродовж лекції керівник МОЗ детально зупинилася на захисті прав пацієнта, навела приклади з юридичної практики та власного життя, звернула увагу на більш поширені випадки правопорушень у цій галузі. З іншого боку, Раїса Богатирьова акцентувала увагу присутніх на захисті прав медичного працівника, одним із аспектів якого є підвищення престижу та соціальної ролі лікаря. З огляду на це врегулювати взаємовідносини між лікарем і пацієнтом повинні законодавчі акти та юридичні постанови.

Актуальність теми лекції викликала багато питань стосовно необхідності організації кафедр медичного права у вищих медичних навчальних закладах, створення законодавчих і правових актів, про відновлення довіри до медичного працівника тощо. Також була обговорена ситуація щодо складання іспиту «КРОК-1. Стоматологія».

Наприкінці лекції Раїса Василівна підкреслила, що медичне право – надзвичайно важлива галузь, але вона потребує більшого вдосконалення як у теоретичному, так і в практичному впровадженні, тому що сьогодні для лікаря важливі не тільки професійні знання, а й економічні та правові.

ДАТИ І ПОДІЇ

2 квітня – Всесвітній день поширення інформації щодо проблеми аутизму
«Тільки люди, уражені однаковим недугом, розуміють один одного».

Франц Кафка

Всесвітній день поширення інформації щодо проблеми аутизму (World Autism Awareness Day) встановлений резолюцією Генеральної асамблеї ООН від 21 січня 2008 р.

7 квітня – Всесвітній день здоров'я
Всесвітній день здоров'я (World Health Day) відзначається щорічно 7 квітня у день створення Всесвітньої організації охорони здоров'я (World Health Organization, WHO) у 1948 р.

17 квітня – Всесвітній день гемофілії
Щорічно 17 квітня багато країн приєднуються до акції Всесвітньої федерації гемофілії й відзначають Всесвітній день гемофілії (World Hemophilia Day). Загальна мета заходів полягає у тому, щоб привернути увагу суспільства до проблем гемофілії.

24 квітня – Всесвітній тиждень імунізації

Проведення тижня покликане привернути увагу громадськості до імунізації як одного з головних профілактичних заходів, що дозволяють уберегти людство від інфекційних захворювань. ВООЗ рекомендує родинам обов'язково вакцинувати дітей проти смертоносних хвороб.

ОСВІТА ТА КАР'ЄРА

ОСВІТА – ЦЕ ФУНДАМЕНТ
ДЕРЖАВИ

11 квітня у Національному центрі ділового та культурного співробітництва «Український дім» відбулося урочисте відкриття XXIII Міжнародної спеціалізованої виставки «Освіта та кар'єра – 2013».

В урочистому відкритті виставки взяли участь в. о. Міністра освіти і науки України Олексій Дніпров, президент Національної академії педагогічних наук України Василь Кремень, представники посольств різних держав в Україні, керівники вищих навчальних закладів, науковці та студенти.

Після привітань почесних гостей відбулося урочисте нагородження переможців рейтингового виставкового конкурсу. Нагороди вищим навчальним закладам України вручали Олексій Дніпров та Василь Кремень.

Харківський національний медичний університет взяв участь у виставці та здобув «ГРАН-ПРІ» в номінації «Інноваційний розвиток освіти та сучасні педагогічні технології». У цій же номінації золотою медаллю нагороджений Навчально-науковий інститут післядипломної освіти ХНМУ.

ДОВІДКА

Міжнародна виставка «Освіта та кар'єра» проводиться щороку з метою залучення суспільного інтересу до освіти, пропаганди досягнень України в цій сфері, формування єдиного освітнього простору. Під час роботи виставки проводяться інтерактивні тренінги для молоді, яка шукає роботу, а також відбувається презентація передового навчально-методичного досвіду: посібників та освітніх комп'ютерних програм.

Цьогоріч на виставці представлені 65 українських та 71 закордонний вищий навчальний заклад, серед яких представники Республіки Польща, Російської Федерації, Чеської Республіки, Канади тощо.

ДИПЛОМ

З нагоди 50-річчя Організації Африканської Єдності та за високоякісну підготовку спеціалістів для країн Африки дипломом було нагороджено учасника конкурсу «Вищий навчальний заклад України – лідер підготовки кадрів для країн Африки» Харківський національний медичний університет.

ВІТАЄМО ПРИЗЕРІВ КОНКУРСУ
«СТУДЕНТСКА ВЕСНА!»

У Харкові з 11 по 12 березня відбувся конкурсний відбір щорічної «Студентської весни». У конкурсі взяли участь більше 36 навчальних закладів III–IV рівня акредитації. Відбір конкурсу пройшли близько 200 творчих колективів і більше 300 номерів художньої самодіяльності. За загальними підсумками конкурсу «Студентська весна–2013» Харківський національний медичний університет посів III місце серед вищих навчальних закладів м. Харкова.

Призери конкурсу:

I місце в номінації «Вокальний дует» – **Єлизавета Думчева** (III медфакультет, IV курс) та **Чарлес Ннеду** (VI медфакультет, V курс).

I місце в номінації «Акапела-вокал» – вокальний колектив «**Іасса**».

I місце в номінації «Народний танець» – ансамбль «**Радість**».

II місце в номінації «Естрадний вокал» – вокальний ансамбль «**Вазуб'я**».

II місце в номінації «Народний вокал» – ансамбль «**Троянда**».

II місце в номінації «Парний танець» – ансамбль бального танцю «**Плей-Денс**».

II місце в номінації «Інструментальний жанр» (акордеон) – **Денис Тиханський** (III медфакультет, I курс).

III місце в номінації «Бальний танець» – ансамбль «**Арт-Денс**».

ПОНИМЫ В АНАТОМИИ ЧЕЛОВЕКА

Из книги «Эпонимы в анатомии человека»
под ред. проф. Н.А. Волошина

Ligamentum inguinale – Пупартова зв'язка

Франсуа Пупарт (Francois Poupert) (1616–1708) – французский врач. Работал в Париже, где стал членом академии наук. Занимался медициной, хирургией, естественными науками.

Fascia colli propria (BNA) – парус Рише

Альфред Рише (Louis Dominique Alfred Richet) (1816–1891) – известный французский профессор хирургии, член медицинского факультета Парижа. Работал практичным врачом, а впоследствии был избран профессором клинической хирургии парижского университета.

ФОРМУВАННЯ НОВОГО СВІТОГЛЯДУ

*Що на ваги поставить доля?
Мораль, хворобу, чи життя?
Які дослідження дозволять
Забути жаль і почуття?*

14-16 березня у Львові відбулася I Міжнародна міждисциплінарна науково-практична конференція «Формування нового світогляду як основа стратегії сталого розвитку», присвячена 150-річчю зі дня народження академіка, першого президента Української Академії наук Володимира Івановича Вернадського.

Представники вищих навчальних закладів багатьох міст і держав з різними релігійними поглядами та різноманітними напрямками наукової діяльності зібралися у великій Львівській семінарії Святого Духа задля «формування в людини нової генерації, культури і освіченості, що є основою побудови «мислячого шару» земної кулі, тонкої плівки розумного життя, пов'язаної з виникненням та розвитком екологічної свідомості й духовності людини».

Мені, першій студентці на цьому форумі, пощастило взяти участь у заході від кафедри пропедевтики внутрішньої медицини та біоетики № 1 та виступити з доповіддю на тему: «Використання живих істот в біомедичних дослідженнях. За та проти. Альтернативні методи біомедичних досліджень. Міжнародні та національні регламентуючі документи» (керівник – *Тетяна Миколаївна Амбросова*).

Незважаючи на складні погодні умови, я привезла зі Львова підручники з біоетики, сертифікат, збірник тез з конференції, запашну львівську каву, освячену іконку, незабутні враження про щирих людей зі світлим розумом і добрим серцем.

Тетяна Петренко, студентка (IV медфакультет)

ХОРОШАЯ ТРАДИЦИЯ

Доброю традицією стало проведення кафедрой філософії щорічних науково-практичних конференцій з міжнародним участю для студентів, молодих учених і преподавателів. В цьому році конференція пройшла під назвою «Здоровье современного человека в духовно-социальном и физическом измерении». В ее работе приняли участие 175 человек. Участниками конференции стали не только студенты, молодые ученые и преподаватели нашего университета, но и гости из других вузов: НУ «Юридическая академия имени Ярослава Мудрого», Национального фармацевтического университета, Национального технического университета «ХПИ» и др.

На пленарном засіданні виступили з докладами зав. кафедрой медичної генетики професор Е.А. Гречанина, зав. кафедрой нервних болезней професор І.А. Григорова, зав. кафедрой філософії професор А.П. Алексеенко, доцент кафедри общественных наук В.И. Кравченко, ассистент кафедры пропедевтики педиатрии № 1 Е.В. Атаманова.

На секціях преподаватели и студенты представили доклады, разнообразные по теме и глубокие по содержанию. Особый интерес вызвали выступления студентов I группы II курса медицинского факультета с английским языком обучения: Ekott Nyikkeabasi Basse, Abugu Livinus Nnadozie, в подготовке которых участвовала профессор кафедры философии Е.И. Карпенко.

Участие студентов в подобных конференциях не только расширяет их кругозор, дает возможность более глубоко осмыслить проблемы здоровья современного человека, но и позволяет привить определенные навыки научной работы.

*А.П. Алексеенко,
зав. кафедрой философии, профессор*

НАУКОВИЙ ВІДДІЛ ПОВІДОМЛЯЄ:

З 7 по 31 травня в Україні відбудуться такі з'їзди, конгреси, симпозиуми та науково-практичні конференції:

1. IX конгрес патологів України «Актуальні проблеми патології» (15–17 травня, м. Луганськ).
2. Науковий симпозиум з міжнародною участю «Стандартизація екстреної медичної допомоги постраждалим внаслідок транспортних пригод» (16 травня, м. Київ).
3. Науковий симпозиум з міжнародною участю «Актуальні питання здоров'я матері, плода та новонародженого» (16–17 травня, м. Вінниця).
4. Науковий симпозиум з міжнародною участю «Фізіологія і патологія становлення репродуктивної системи» (22 травня, м. Харків).
5. Науковий симпозиум з міжнародною участю «Морфогенез органів і тканин під впливом екзогенних факторів» (22–23 травня, АР Крим, м. Алушта).
6. Науковий симпозиум з міжнародною участю «Малоінвазивна та інструментальна хірургія хребта» (18–19 квітня, м. Мукачеве).
7. І міждисциплінарний науковий симпозиум акушерів-гінекологів та анестезіологів з міжнародною участю «Актуальні питання анестезіології та інтенсивної терапії в акушерстві та гінекології» (23–25 травня, м. Одеса).
8. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання акушерства, гінекології та перинатології» (7–8 травня, АР Крим, м. Судак).
9. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання медсестринства» (13–14 травня, АР Крим, смт. Кореїз–1).
10. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання внутрішньої медицини», присвячена 100-річчю з дня народження професора І.І. Крижанівської (15–16 травня, м. Дніпропетровськ).
11. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Співпраця та партнерство медичних бібліотек України в сучасному інформаційному просторі» (15–16 травня, м. Вінниця).
12. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Внесок молодих учених у розвиток медичної науки і практики: нові перспективи» (для молодих учених) (16 травня, м. Харків).
13. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні проблеми ортопедії та травматології» (для молодих учених) (16–17 травня, м. Чернігів).
14. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання медицини праці та промислової екології» (16–17 травня, м. Донецьк).
15. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасні аспекти медицини та фармації – 2013» (для молодих учених та студентів) (16–17 травня, м. Запоріжжя).
16. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Урологія на межі століть» (16–17 травня, м. Одеса).
17. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні проблеми клінічної та фундаментальної медицини» (для молодих учених та студентів) International scientific interdisciplinary conference (ISIC) (16–17 травня, м. Харків).
18. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасні проблеми епідеміології, мікробіології, гігієни та туберкульозу» (16–17 травня, м. Львів).
19. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Перспективи розвитку системи медичної реабілітації» (16–17 травня, м. Хмельник).
20. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні проблеми геронтології та гериатрії: від теорії до практики», присвячена пам'яті академіка В.В. Фролькіса (16–17 травня, м. Київ).
21. Науково-практична конференція «Інтервенційні та медикаментозні підходи до ведення хворих з порушеннями серцевого ритму» (16–17 травня, м. Київ).
22. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні проблеми клінічної хірургії» (16–17 травня, м. Київ).
23. Науково-практична конференція «Змішані інфекційні і паразитарні хвороби» (16–17 травня, м. Івано-Франківськ).
24. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасні мініінвазивні та ендоскопічні методи діагностики і лікування у фтизіопульмонологічних хворих» (17 травня, м. Київ).
25. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасні методи діагностики та лікування хронічних захворювань ЛОР-органів у дітей та дорослих» (20–21 травня, АР Крим, м. Ялта).

26. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасні аспекти донорства, забезпечення вірусної безпеки компонентів та препаратів донорської крові в Україні» (22–23 травня, АР Крим, м. Алушта).
27. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Ліки – людині. Сучасні проблеми фармакотерапії та призначення лікарських засобів» (23 травня, м. Харків).
28. Науково-практична конференція «Клінічна імунологія та алергологія в практиці лікаря» (23 травня, м. Київ).
29. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасні аспекти експериментальної та клінічної біохімії» (23–24 травня, м. Львів).
30. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Філатовські читання» (23–24 травня, м. Одеса).
31. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні проблеми кардіохірургії» (23–24 травня, м. Київ).
32. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Вейновські читання в Україні» (23–24 травня, м. Одеса).
33. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Сучасні проблеми коморбідних розладів в психіатрії» (23–24 травня, м. Харків).
34. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Можливості променевої терапії злоякісних пухлин» (23–24 травня, м. Донецьк).
35. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Впровадження в клінічну практику державних протоколів та настанов з лікування серцево-судинних захворювань та неспецифічних захворювань легень» (23–24 травня, м. Київ).
36. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання ультразвукової діагностики» (27–28 травня, АР Крим, м. Судак).
37. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Методико-соціальні проблеми артеріальної гіпертензії в Україні» (29–30 травня, м. Київ).
38. Науково-практична конференція «Сучасні підходи до профілактики, діагностики та лікування внутрішніх хвороб» (30 травня, м. Чернівці).
39. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Від науки до практики» (30–31 травня, м. Дніпропетровськ).
40. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання формування здорового способу життя та використання інноваційних оздоровчих технологій» (30–31 травня, м. Херсон).
41. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Новітні технології корекції психоемоційних порушень у жінок та дітей в перинатальному і постнатальному періодах життя» (30–31 травня, м. Київ).
42. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Стратегія підвищення ефективності етіопатогенетичної терапії хронічних дерматозів та інфекцій, що передаються статевим шляхом» (31 травня, м. Донецьк).

ВІТАЄМО!**Співробітниками ХНМУ одержано патенти на такі винаходи та корисні моделі:**

1. Спосіб діагностики апоптозу клітин у хворих на артеріальну гіпертензію з глюкометаболічними порушеннями. Автори: **Т.В. Ащеулова, О.М. Ковальова, Хуссейн Хамзе Мох'д Аль Шейхх Діб (Ю)**.
2. Спосіб лікування зсілого гемотораксу. Автори: **В.В. Бойко, П.М. Замятин, В.О. Хащина, Д.П. Замятин, Т.А. Аманов, Т. Дурдиева**.
3. Спосіб лікування місцевопоширеного раку статевого члена. Автори: **В.М. Лісовий, А.В. Аркатов, О.В. Книгавко, Ю.В. Криворотько**.
4. Спосіб діагностики ризику розвитку дистресу плода при вагітності. Автори: **Г.В. Сенаторова, О.О. Ріга, А.Д. Бойченко, І.А. Васильєва**.
5. Спосіб лікування постгістеректомічного синдрому у жінок з нейровегетативними та психоемоційними порушеннями. Автори: **О.І. Скорбач, М.О. Щербина, О.В. Мерцалова**.

Т.Г. Євтушенко, керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

28 КВІТНЯ – ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ОХОРОНИ ПРАЦІ

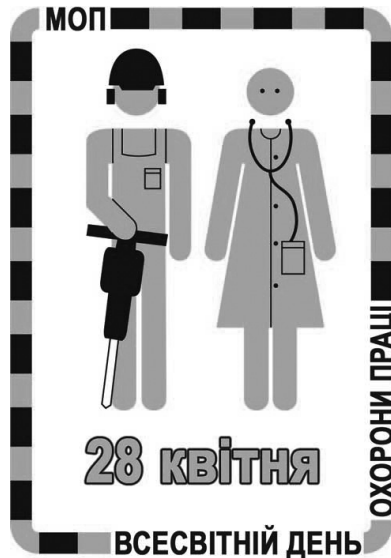
ЗАПОБІГАННЯ ПРОФЕСІЙНИМ ЗАХВОРЮВАННЯМ

За ініціативою Міжнародної організації праці (МОП) для привернення уваги світової спільноти до питань охорони праці та смертності працівників на робочому місці щорічно, починаючи з 2002 року, понад 100 країн світу 28 квітня відзначають Всесвітній день охорони праці. Україна відповідно до Указу Президента від 18 серпня 2006 року також відзначає цю дату.

Девіз Всесвітнього дня охорони праці у 2013 році за рекомендацією Міжнародної організації праці – «Запобігання професійним захворюванням».

В Україні щороку реєструється від 5 до 8 тис. професійних захворювань та до 10,5 тис. нещасних випадків на виробництві. Порівняно з даними деяких країн Європи та світу в Україні показники захворюваності значно нижчі, хоча умови праці значно гірші. Таке парадоксальне явище перш за все зумовлене недосконалістю чинної в Україні системи виявлення професійних захворювань, невизнанням принципу пріоритетності медичного обслуговування працюючого населення, відсутністю сучасного діагностичного обладнання.

Зростанню рівня професійної захворюваності сприяє вплив на працівника шкідливих факторів виробничого середовища. Небезпечні умови праці на підприємствах обумовлені недоліками технологічних процесів, нехтуванням гігієнічними нормативами, ігноруванням індивідуальних засобів захисту, різким скороченням коштів на охорону праці, використанням шкідливих речовин і технологічного обладнання без належної сертифікації та гігієнічної експертизи, а також низьким рівнем виробничої й особистої гігієнічної культури.

З огляду на важливість для України профілактики нещасних випадків та професійних захворювань на кожному підприємстві, **Організаційний комітет звертається** до керівників і працівників підприємств, установ, організацій всіх форм власності, органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань, профспілкових організацій, об'єднань роботодавців із закликом переглянути своє ставлення до здоров'я працівників та зосередити свої зусилля на виконанні вимог Конституції України щодо забезпечення належних, безпечних і здорових умов праці та виконання вимог Закону України «Про охорону праці».

Охорона праці є невід'ємною складовою забезпечення гармонійного розвитку суспільства, а збереження здоров'я та життя працівників залежить від кожного, хто бере участь у трудовій діяльності та промисловій безпеці. Тому важливо пам'ятати, що дотримання законодавства у сфері охорони праці, розвиток культури охорони праці у суспільстві стане запорукою збереження здоров'я працівників та найціннішого – людського життя.

Організаційний комітет звертається до представників засобів масової інформації з проханням забезпечити всебічне висвітлення заходів, що від-

буватимуться в Україні у рамках Дня охорони праці.

Організаційний комітет

БЛАГОДІЙНИЙ КОНЦЕРТ

7 та 8 квітня в Харківській залі органної та камерної музики відбувся благодійний концерт обдарованої української молоді, організований під патронатом Благодійної організації «Президентський фонд Леоніда Кучми» для збору коштів на допомогу 14-річній Аліні Гузь, яка страждає на лімфому Ходжкіна.

Приємно відзначити, що серед тих, хто не залишився байдужим до біди цієї дівчини, були викладачі та студенти нашого університету. За ініціативою доцента кафедри акушерства та гінекології № 2 Оксани Олександрівни Паламарчук і підтримки Студентського самоврядування III медичного факультету благодійний концерт відвідали 35 студентів I та II курсу. Віртуозна гра молодих і талановитих виконавців вразила всіх у цій прекрасній залі. Перед присутніми виступив батько хворої дівчини В'ячеслав Юрійович, який розповів про біду своєї доньки та подякував молодим артистам і слухачам за допомогу.

Чудово, що молоді серця майбутніх лікарів-педіатрів відгукуються на чужу біду – саме це і є головною рисою справжнього лікаря!

ДО 70-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ ХАРКОВА**«ПОДВИГОМ СЛАВНІ ТВОЇ ЗЕМЛЯКИ, ХАРКІВ»**

23 серпня 2013 року харків'яни святкуватимуть важливу подію – 70-у річницю визволення Харкова від німецьких окупантів. Окупація Харкова тривала 641 день. Вона почалася 24 жовтня 1941 року й тривала з перервами до 23 серпня 1943 року.

1 квітня кафедрою суспільних наук була проведена Студентська наукова конференція, присвячена 70-й річниці визволення Харкова від гітлерівців. Ця конференція відкрила низку заходів у ХНМУ, присвячених святкуванню 68-ї річниці Великої Перемоги. Пленарне засідання конференції розпочав завідувач кафедри професор І.Ю.Робак, який наголосив на значущості цієї події для всіх харків'ян та побажав учасникам конференції ґрунтовних і цікавих доповідей.

У ході пленарного засідання учасники конференції дізналися про важливу роль міста Харкова у військовому, економічному й науковому протистоянні СРСР та нацистської Німеччини. У доповіді «Харків у роки війни», представленій студенткою 22-ї групи I курсу II медичного факультету Л. Задорожною, постали картини окупованого міста, його жителів, які страждали від голоду, холоду та найжорстокішого терору. За часи окупації кількість населення Харкова скоротилася на 700 тис. чоловік. Студентка 18-ї групи Ю. Мовчан розповіла про героїзм учасників Руху опору на окупованій Харківщині. За її пропозицією присутні вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання. Особливу увагу привернула розповідь студентки 13-ї групи Ю. Стоянової про роль медичних працівників, зокрема викладачів I Харківського медичного інституту, у справі перемоги над ворогом у Великій

Вітчизняній війні. Більше 72% поранених і майже 91% хворих були повернуті лікарями в дію. Особлива зацікавленість була проявлена щодо діяльності лікаря Мещанинова і його колег за часів окупації. Драматичні події визволення Харкова від військ противника знайшли своє відображення в доповіді М. Маркевича. Він звернув увагу на те, що Харків був остаточно звільнений тільки з четвертої спроби. Були представлені документальні кадри визволення Харкова від німецьких окупантів.

Співробітниця бібліотеки О.В. Сохар репрезентувала бібліографічний огляд літератури, присвяченої питанням Великої Вітчизняної війни, що знаходиться у фондах Наукової бібліотеки ХНМУ.

Директор музею історії Ж.М. Перцева ознайомила студентів з цікавими фактами героїчної біографії харківських медиків – учасників Руху опору, які ще не відомі широкому загалу. Наприклад, вона розповіла про героїзм чудової жінки, лікаря-фтизіатра К.Г. Іліади, яка видавала фальшиві довідки про хворобу й рятувала молодих людей від німецької неволі. Також Жаннета Миколаївна запросила всіх відвідати виставку «Медики Харкова у роки війни» розміщену в музеї історії університету.

У заключній частині доц. Л.І. Глебова звернула увагу присутніх на дискусійні питання Великої Вітчизняної війни, наголосила на необхідності збереження зв'язку поколінь та закликала студентів до участі у фото-акції «Війна в пам'яті моєї родини».

Л.І. Глебова, доцент кафедри суспільних наук
О.В. Троценко, ст. викладач

ПАМ'ЯТЬ ПОКОЛІНЬ**ГЕРОЇ НЕ ПОМИРАЮТЬ, ВОНИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ БЕЗСМЕРТНИМИ...**

13 березня відбулася церемонія, присвячена річниці мученицької смерті бійців Червоної армії і медичних працівників, які 70 років тому були убиті фашистами.

Під час першого визволення Харкова у лютому-березні 1943 року в госпіталі 69-ї армії, в Клінічному містечку Харкова (сьогодні це територія Обласної клінічної лікарні) перебували на лікуванні радянські воїни й солдати чехословацького батальйону, які мали поранення нижніх кінцівок, що не дозволяло їм самостійно пересуватися. Великі втрати німців у попередніх боях стали причиною диявольської жорстокості. До шпиталю, де перебували поранені, прорвалися частини танкової дивізії «ДасРайх» і з 14 по 17 березня розстріляли або спалили живцем близько 1000 тяжкопоранених військовослужбовців Червоної Армії та осіб медичного персоналу, які залишилися їх доглядати.

До сьогодні достеменно невідома кількість загиблих, як і більшість імен бійців, поспішно похованих у центрі міста. Списки поранених та їх історії хвороби згоріли, і лише деякі імена вдалося відновити за солдатськими медальйонами при ексгумації братської могили.

Координаційною радою III медичного факультету, кураторами I і II курсів з кафедри акушерства та гінекології №2 і пропедевтики внутрішньої медицини №2 було організовано захід вшанування пам'яті загиблих. Студенти покладали квіти до меморіалу

«Братської могили жертв фашизму» (на перетині вул. Ярослава Галана та Проспекту Правди), а також послушали розповідь про цю трагедію. «Треба розділити не лише захват перемоги, а й гіркоту втрат. Ми повинні знати, якою ціною була досягнута перемога над фашизмом. Герої не помирають, вони залишаються безсмертними у пам'яті прийдешніх поколінь. Вічна їм слава!».

Оля Загора, студентка (III медфакультет)

І ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ РІДНОГО НАРОДУ...

Війна... Скільки вона наробила, скільки життів забрала, скільки страждань спричинила! Коли я чую це слово, переді мною одразу постає тінь чогось страшного та жахливого. І враження це склалося в мене не лише з фільмів та книжок, але й з розповідей найближчих родичів.

Немає, мабуть, у нашій країні жодної сім'ї, яку б оминуло це лихо. Моя родина – не виняток. Хоча зараз про ті далекі часи можна почути різні думки, для нас ця війна залишається Великою Вітчизняною, бо в ній наш народ перш за все відстоював свою незалежність, своє право на існування.

Спогади можуть перенести людину в часи яскравих подій юності або до дитинства, такого далекого і майже казкового. Проте не завжди ті спогади такі чарівні. Багато розповідей про страшні події минулої війни чула я у своїй родині.

Моя бабуся розповідала про те, як ще зовсім молодою загинула її старша сестра. Їхня мати допомагала фронту по своєму – прала для солдатів, а за дітьми, яких у родині було восьмеро, доглядала її найстарша донька Ганна. Коли починалося бомбардування, вони ховалися під ліжками, сподіваючись хоча б так врятуватися від фашистської люті. Одного разу, коли вибухом розтрощило стелю, це дійсно врятувало їм життя – усім, крім Ганни. Найстарша з сестер задихнулася під уламками.

Ще запам'яталася маленькій дівчинці, як у 1943 році разом з військовою частиною, що проходила повз їхній будинок, пішов її старший 13-річний брат. Хлопчик потрапив до зенітного полку, і через два роки до рідного дому повернувся мужній юнак, який звільняв Угорщину від німецької навали. А на згадку про себе війна залишила йому дві пам'ятки: осколок снаряда пройшов наскрізь через голову, та зачепила ногу дурна куля. А ще залишилися спогади хлопця про те, що він бачив, чув та відчував. Дуже не любив він згадувати ті часи, тільки говорив: «Дай Боже вам, молодим, не бачити такого!» Опалила хлопця та клята війна!

За свою Батьківщину пішли воювати і мої прадідусі. Майже з перших днів взялися до зброї Єгор Терентійович Калугін і Кирило Степанович Кузнецов. Обидва вони загинули на Курській дузі за два тижні один за одним. У Суджі та Обояні стоять військові меморіали, де серед інших викарбувані їхні імена.

З 1942 року був на фронті ще один мій прадід – лейтенант Сергій Іванович Лебедев. Йому не довелося повернутися додому і радіти маленькому синові – в боях за Польщу він загинув, знайшовши собі спокій в братській могилі. Його ім'я за-

несене до Книги Пам'яті Польської Республіки.

Лише одному з моїх прадідів пощастило. Єпіфан Васильович Коровкін служив у санчастині на Другому Білоруському фронті під командуванням маршала Рокоссовського, якого не раз згадував добрими словами у своїх розповідях. Рятуючи життя солдатам, прадід дійшов аж до Берліна. Потім була Перемога, бойові ордени та медалі, якими пишалися його діти, і ще багато щасливих мирних років... А до того на фронті бачив багато чого: відчай, надію, радість, смерть.

Не лише чоловіки відстоювали свободу своєї країни. Багато жінок стали поруч зі своїми братами, аби захистити свою домівку. Саме вони рятували життя солдатам у польових шпиталях, робили найскладніші операції в будь-яких умовах – чи то посеред степу, чи то в санітарному поїзді під німецькими бомбами. Це вони виносили поранених з битви.

Може зустрівав мій прадід Єпіфан на шляхах війни чарівну дівчину Віру

Калугіну, яка була санітаркою у військовому госпіталі й не залишила поранених навіть після її закінчення. А може, зустрічався десь із Марією Федорівною Калугіною, яка всю війну була медичною сестрою у пересувному шпиталі, «в ешелоні», як вона казала. Разом зі своїми однополчанами побувала у переможеному Берліні у травні 1945-го. За свою відвагу та терпіння отримала понад десять орденів і медалей, серед яких орден Вітчизняної війни, медаль «За бойові заслуги». Навіть у дуже похилому віці вона продовжувала допомагати людям, що

зверталися до неї. А як вправно вона поводитися з хворими, як впевнено і турботливо бинтувала наші дитячі ранки!

Небагато їх залишилося – тих, хто визволяв Україну від фашизму. Нещодавно пішов з життя старенький дядько моєї бабусі Іван Федорович Калугін. Пройшовши з 1941 року кризь усі страхоття війни, він після розгрому гітлерівської Німеччини воював на Далекому Сході й служив там аж до 1948 року.

Люди, про яких я розповіла, – лише краплина у безмежному людському морі, що зветься українським народом. Цих людей можна по праву назвати героями. Вони заслужили це звання, захищаючи Європу від фашистського полону. На превеликий жаль, зараз багато хто не хоче знати своєї історії, історії свого народу. Я вважаю, що бути манкуртами – це злочин і перед собою, і перед народом, і перед країною, яку ти зवेश Батьківщиною. Тому пам'ять не повинна вмирати, доки живий народ. Тому вона завжди буде жити в моїй родині.

Даша Кузнецова, студентка (III медфакультет)

В ЧАС ИСПЫТАНИЙ...

Гитлер придавал большое значение завоеванию Украины. Он говорил: «Мне нужна Украина, чтобы никто никогда нас не морила голодом, как это было в последней войне (Первая мировая война)».

- Украина дала 7 млн бойцов в ряды Красной Армии, они составили 30% всех мобилизованных в действующую армию воинов.

- 680 суток длилась ожесточенная битва за освобождение Украины от фашистских захватчиков. Во время этих боев Красная армия потеряла убитыми 3 млн 83 тыс. личного состава.

- Два года Харьков и Харьковщина находились под оккупантами.

- Потери Украины в годы Великой Отечественной войны составили 8 млн человек, из них 2,5 млн погибли в боях.

- Из Украины увезено в Германию 2,2 млн человек, это 80% всех депортированных.

- В годы войны Украина лишилась пятой части своего населения.

- В рядах Красной Армии в годы войны действовало 200 тыс. врачей и почти 500 тыс. средних медицинских работников.

- Впервые в истории войн работа советских военных медиков (санитаров) была приравнена к боевому подвигу. Они представлялись к правительственной награде – медали «За отвагу».

- За успехи в лечебной и научной работе в годы Великой Отечественной войны профессорам 1-го и 2-го Харьковских медицинских институтов (ХМИ) присвоены звания заслуженных деятелей науки Украинской ССР – В.С. Деркачу, Киргизской ССР – Б.М. Фабриканту, Таджикской ССР – С.Я. Шаферштейну.

Великая Отечественная война – небывалая в истории человечества по своим масштабам и ожесточенности, по человеческим жертвам и материальным разрушениям – стала еще и примером патриотизма, мужества и самоотверженности народов в их борьбе за свободу и независимость своей Родины.

Важнейшим принципом оказания медицинской помощи в годы войны стал принцип непрерывности и своевременности. На деле это означает, что, пока идет бой и армия несет потери, в любое время дня и ночи военные медики в условиях смертельной опасности оказывают медицинскую помощь раненым на поле боя, в госпиталях переднего края и далеко в эвакуации, спасая жизнь воинам... Невзирая на опасность, медицинские работники младшего звена следовали за бойцами, оказывали раненым помощь и вытаскивали их в безопасное место. Не случайно боевые потери среди военных медиков занимали второе место после потерь среди стрелковых рот и батальонов. Приводим отрывок из воспоминаний С.И. Скибы, доцента кафедры эпидемиологии ХМИ:

«Началось освобождение Причерноморья. Войска 1-го Украинского фронта безостановочно двигались вперед, нанося врагу сокрушительные удары. И вот бой в районе Ананьево, Одесской области. Рано утром вслед за огневым артилле-

С.И. Скиба

рийским шквалом пошли в атаку наши гвардейцы. На поле, как раны, зияли воронки от разрывов снарядов, отовсюду слышались пулеметные очереди. Было много раненых. Из того боя я вынес 30 пострадавших, а когда выносил 31-го, был сам тяжело ранен в голову. Товарищи доставили меня в госпиталь. Несколько дней был без сознания. После тяжелой контузии долго не мог ходить, терял равновесие. Но молодость брала свое, постепенно жизнь возвращалась ко мне. Когда почувствовал себя лучше, начал помогать медперсоналу принимать и лечить больных...»

В годы войны существовало положение, по которому все ключевые позиции в управлении медицинской службой фронтов, армий занимали крупнейшие ученые-специалисты по основным разделам медицинских знаний. В рядах Красной Армии находились 4 академика, 22 заслуженных деятеля науки, 306 докторов медицинских наук, 275 профессоров, 558 доцентов, 1199 кандидатов медицинских наук. По утверждению Н.Н. Бурденко, ни в одной армии мира в прошлом не было такого количества ученых, работавших непосредственно на фронтах, как Советская Армия.

С.И. Банайтис

Харьковский медицинский институт внес свой вклад в укрепление армии учеными специалистами. Заместителями главного хирурга Красной Армии в разное время были выпускники медицинского факультета Харьковского университета В.С. Левит и зав. кафедрой факультетской хирургии В.Н. Шамов, главным токсикологом армии стал зав. кафедрой фармакологии А.И. Черкес. Зав. кафедрой военно-полевой хирургии военно-медицинского факультета 1-го ХМИ С.И. Банайтис с первых дней войны возглавил хирургическую службу Западного фронта. Главным эпидемиологом Военно-Морского флота был назначен выпускник нашего вуза 1922 г. А.Я. Алымов; терапевтической службой 28-й армии Сталинградского, а затем 2-го Украинского фронта руководил Р.И. Шарлай, будущий директор ХМИ.

В первые дни войны на фронт был призван профессор Б.М. Хмельницкий, зав. кафедрой 1-го ХМИ и директор Харьковского института туберкулеза. По его инициативе на базе института был организован специализированный госпиталь, который стал лечебно-научным учреждением с легочным профилем для лечения раненых в грудную клетку и больных легочными заболеваниями, в том числе и туберкулезом в Красной Армии. В 1943 г. во все го-

Б.М. Хмельницкий

спитали был направлен сборник работ института по этим вопросам.

Одним из крупных организаторов хирургической работы в годы войны был выдающийся хирург, ученый-трансфузиолог генерал-лейтенант медицинской службы В.Н. Шамов. С 1943 по 1945 г. он был заместителем главного хирурга Красной Армии, а в 1945 г. – главным хирургом при штабе командующего войсками Дальневосточного фронта. Перед В.Н. Шамовым основными задачами с самого начала войны стали организация системы нейрохирургической помощи и переливания крови на фронте. Организовывая эту работу, Владимир Никола-

евич участвовал в разработке соответствующих инструкций, выступал на различных армейских и фронтовых конференциях, совещаниях с докладами, активно и много оперировал сам, учил, как правильно и в каком объеме нужно оказывать нейрохирургическую помощь на том или ином этапе медицинской эвакуации. Он настойчиво налаживал работу всех звеньев службы переливания крови. В результате проведенной работы летальность раненых в череп с повреждением костей в медицинских учреждениях войскового и армейского районов значительно снизилась. Без сомнения, в том, что 72,3% раненых возвращалось после лечения в строй, была немалая заслуга и профессора В.Н. Шамова.

В действующей армии провела всю войну Герой Украины академик Л.Т. Малая. Война началась для тогдашнего молодого терапевта районной больницы в г. Петровеньки, Луганской области с телеграфного вызова в райвоенкомат, который поступил в 10.00 22 июня 1941 г. В сентябре этого года Л.Т. Малая была назначена помощником начальника крупного СЭГ (сортировочного эвакогоспиталя) по административно-медицинской части. Любовь Трофимовна вспоминала впоследствии: «Мы принимали раненых, доставленных военносанитарными поездами непосредственно из фронтовой полосы. Необходимо было как можно скорее разгрузить поезд, а это далеко не просто. Ведь существуют специальные правила погрузки и выгрузки раненых из вагонов, и они долж-

ны соблюдаться, невзирая на время проведения этих работ: ночью, днем, в дождь и снег, во время вражеского налета или в относительно спокойной обстановке.

Это первый этап работы. А затем сразу же раненых и больных, прибывших с передовой, надо было рассортировать по месту ранения, степени его тяжести и направить именно в тот госпиталь, который нужен. Приходилось быть не только терапевтом, но и невропатологом, хирургом и даже гинекологом. И все это при почти непрерывном поступлении раненых.

Работа была тяжелой, изнурительной. Особенно трудно было обходиться без сна и отдыха. Приходилось всегда держать себя в состоянии готовности, не позволяя расслабиться. Без жесткой самодисциплины, постоянной собранности и подтянутости фронтовой режим было бы просто невозможно выдержать.

Рядом со мной работал целый коллектив врачей, медсестер, сандружинниц... Милые девочки-сандружинницы, им тогда было по 16-19 лет. Где только силы у них брались, таких маленьких и хрупких, переносить порой здоровенных парней! Но ведь это же были наши парни...

Нередко вокзал Луганска подвергался тяжелым фашистским бомбардировкам. Возникали пожары, гибли раненые и сотрудники госпиталя.

Л.Т. Малая

Один из таких случаев произошел 10 октября 1941 года. Вражеские мессершмидты налетели внезапно и накинудились на поезд, как коршуны. Одна из зажигательных бомб попала в последний вагон эшелона, и он загорелся. Оттуда слышались отчаянные крики, стоны. Что делать? Прежде всего нужно отцепить загоревшийся вагон, ведь огонь может перекинуться на соседние, и тогда все погубило. Не буду рассказывать об этом сама, а приведу выдержку из наградного листа:

«Тов. МАЛАЯ, пренебрегая опасностью, с помощью дружинниц лично организовала вынос тяжелораненых из охваченного пламенем вагона через двери и окна, благодаря чему было спасено 17 человек. Мобилизовав далее рабочих, произвела отцепку горящего вагона, чем предотвратила возгорание соседних вагонов с ранеными...»

Когда я памятью возвращаюсь в тот день и вспоминаю все происшедшее, я до сих пор не могу понять, как нам удалось это сделать...»

О жизни 1-го Харьковского медицинского института в эвакуации (г. Чкалов, Урал) вспоминает доцент кафедры анатомии Б.М. Смолкина.

«...Институт прибыл в Чкалов в конце октября 1941 г. В городе в это время скопилось много эвакуированных учреждений и высших учебных заведений. Помещений не хватало, кафедры института размещались по городу в порядке уплотнения. Ну, а кафедру анатомии вместе с кафедрами гистологии и физиологии разместили в старинном особняке, построенном еще до революции одним из богатых оренбургских купцов. Внутреннее обустройство производило большое впечатление: высокие лепные потолки, зеркальные двери, роспись на стенах. Но надо было думать о том, чтобы приспособить это помещение

под учебные аудитории. В работе принимали участие все: и преподаватели, и студенты. Был оборудован большой лекционный зал, отведена комната для учебного музея, в небольших комнатах устроены препаровочные, в подвале поставили печь, где в обычных бельевых выварках вываривали кости. Здесь же были комнаты для преподавателей и лаборантов.

В связи с недостатком атласов и учебников проф. Отеллин дал задание на ватманских листах воспроизвести таблицы всех костей скелета и отдельных костей черепа. Эти таблицы висели на стенах музея, а внизу под ними мы разместили в ящиках подготовленные уже в Чкалове костные препараты. Вот здесь студенты и учили кости, чаще всего стоя, потому что катастрофически не хватало стульев, зимой в куртках и пальто, поверх которых были надеты белые халаты. Помещения нашей кафедры не отапливались, было очень холодно, казалось, никогда уже не согреемся, но мы жили: работали, учились, принимали участие во всех общественных мероприятиях.

В Чкалове заново создавался комитет комсомола института, потому что прежний практически распался во время эвакуации: кто-то досрочно выпустился и ушел на фронт, кто-то эвакуировался с родителями. В новом комитете комсомола меня избрали секретарем, и я с головой ушла в напряженную комсомольскую работу. Мы считали тогда, что комсомолец не имеет права учиться посредственно, что он должен быть впереди во всех институтских делах. И мы доказывали это своей работой. Надо было заготавливать топливо – студенты выполняли норму и выработывали право на дополнительные кубометры. Надо было помогать колхозам и совхозам на лесозаготовках – и в 1942 г. на этих работах было занято 622 преподавателя и студента. Надо было сажать и убирать овощи на выделенных институту 5 гектарах земли – мы собрали в том же году урожай около 35 тонн картофеля, который за вычетом семенного фонда был весь передан в институтскую столовую.

Вся комсомольская работа была подчинена одному: оказанию помощи фронту. Каждый старался принять посильное участие в разгроме фашистского зверя. После занятий мы часто ходили на расчистку железнодорожных путей от снега, помогали выносить раненых из санитарных поездов, работали в госпиталях. Студенты выступали с концертами перед ранеными бойцами, писали под диктовку письма их родным, помогали медперсоналу. У нас была группа из 30 человек, которая постоянно дежурила в палатах для тяжелораненых. И каждый студент старшего курса считал за честь попасть в эту группу. Мы сдавали кровь, собирали подарки для отправки на фронт бойцам, стирали солдатское белье и делали много других полезных дел.

Конечно, молодость брала свое, и мы находили время и для отдыха, для веселья. Устраивали вечера и приглашали на них артистов эвакуированных театров, которые тоже находились в Чкалове. У нас в гостях побывали артисты Малого Ленинградского оперного театра Шапошников, Кильчевский, Модестов и др. Несколько раз на встречу со студентами-медиками приезжал композитор В. Соловьев-Седой.

Помню курсовые вечера в студенческой столовой. Чтобы устроить угощение вечером, мы собирали талоны для питания

за день. И не беда, что не поедем днем, зато вечером собираемся в столовой, и на столах нас ждет скромная еда военного времени, казавшаяся тогда необыкновенно вкусной.

Здесь устраивались литературные диспуты, викторины. Прекрасный вечер на тему: "100 вопросов по аллергии" был устроен под руководством проф. Д.Е. Альперна...».

На полях сражений, в тылу и в подполье война не щадила никого. Вместе с теми, кому они оказывали помощь, гибли и медики. После войны подсчитали, что из каждых 100 молодых людей 1922–1924 гг. рождения живыми остались только 3. Трое из ста! Погибло целое поколение молодых. Об одном из них мы хотим рассказать.

Февраль 1945 года. Война близилась к завершению. Выполняя свою интернациональную миссию, Красная Армия была фашистов за пределами нашей страны. 228-й отдельный медико-санитарный батальон 88-й стрелковой дивизии расположился в Грюнвальде (ныне Зеленица в Польской Народной Республике). Над зданиями, где разместился медсанбат, отчетливо выделялись белые флаги с красными крестами. В перевязочных, операционных шла большая, напряженная работа. Среди медработников был и дивизионный врач, майор медицинской службы Дмитрий Дмитриевич Арнольди – выпускник военно-медицинского факультета 1-го Харьковского медицинского института 1941 г.

Вдруг тишину палат рассекли выстрелы, крики. Это группировка немцев в составе 10 самоходных орудий с десантом автоматчиков пробилась из окружения и ворвалась в Грюнвальд.

Фашисты начали беспощадно громить помещения медсанбата и уничтожать людей. Все, кто уцелел и мог как-то передвигаться, начали выползать из палат, ища спасения на улице, в конюшнях, во дворе. Немецкие автоматчики в упор расстреливали их.

В этой сложной и угрожающей обстановке военные медики смело и мужественно встали на защиту раненых. Всю ночь с 5 на 6 февраля защитники медсанбата сдерживали врага, отбивая атаки. Благодаря этому удалось вывезти из госпиталя более 200 раненых. 6 февраля в Грюнвальде остался дом, то есть уже его руины, который захватить немцам никак не удалось. В подвале этого дома тоже были раненые, защиту которых организовал Д.Д. Арнольди. Наткнувшись на стойкость и мужество медиков, фашисты озверели. Они завели в кладовую через пролом в стене шланг, который был соединен с выхлопной трубой самоходки, и начали наполнять помещение удушливым газом. Чувствуя смертельную опасность, Д. Арнольди с криком: «Умрем, но не сдадимся!» – первым бросился в рукопашный бой с врагом. Этот клич дивизионного врача поднял всех на последний бой. В неравной схватке с фашистами Дмитрий Дмитриевич пал смертью храбрых, как и его боевые друзья. Он выполнил свой врачебный долг, оставшись до конца своей жизни верным клятве Гиппократова.

Ратный труд военных медиков высоко оценил известный полководец Герой Советского Союза маршал И.Х. Баграмян, который сказал: «То, что сделано советской военной медициной в годы минувшей войны, может быть названо подвигом. Для нас, ветеранов Великой Отечественной войны, образ военного медика останется олицетворением высокого гуманизма, мужества и самоотверженности».

Материал подготовила директор Народного музея истории Ж.Н. Перцева

ЛІТЕРАТУРНА СПАДЩИНА

Прапорonoсець української літератури

Видатних митців, що досягли вершин творчості, зробили великий внесок в історію, культуру рідного народу або й усього людства, часом називають за їхніми найвідомішими творами чи образами, в яких найяскравіше втілені їхні ідеали, найглибше розкрита людська й мистецька сутність: Тараса Шевченка – Кобзарем, Івана Франка – Каменярем, Максима Горького – Буревісником, Андрія Малишка – Сурмачем. Олесь Гончара можна по праву назвати Прапорonoсецем, адже він завжди на правому фланзі, у гущині подій, за справедливість, за мир, за добро людям. Чи то навчаючись в університеті, чи боронячи Вітчизну в лавах добровольців-студбатурців, чи створюючи свої талановиті книги...

Олесь Терентійович Гончар народився 3 квітня 1918 р. Після смерті матері, коли хлопцеві було 3 роки, із заводського селища на околиці Катеринослава (тепер Дніпропетровськ) його забрали на виховання дід і бабуся в слободу Сухо Козельщанського району Полтавської області. Працьовита і шира в ставленні до людей бабуся замінила майбутньому письменникові матір.

Тридцять років у житті Олесь Гончара – період формування його як громадянина й митця. До вступу в Харківський університет (1938) він навчався в технікумі журналістики, працював у районній (на Полтавщині) та обласній комсомольській газеті в Харкові й дедалі впевненіше пробував свої творчі сили як письменник.

У 1941 році він разом з іншими студентами Харківського університету пішов добровольцем на фронт.

Воєнні умови (він був старшим сержантом, старшиною мінометної батареї) не дуже сприятливі для творчості, але й за таких нелегких обставин О. Гончар не розлучався з олівцем та блокнотом. Вірші, що народжувалися в перервах між боями, сам письменник згодом назвав «конспектами почуттів», «поетичними чернетками для майбутніх творів». Сьогоднішнє прочитання їх переконує, що це справді так. Ліричний герой «Атаки», «Думи про Батьківщину», «Братів» та інших фронтів поезій Гончара духовно, емоційно близький до героїв повоєнних його романів і новел, передусім «Прапорonoсців».

Робота над «Прапорonoсцями» тривала три повоєнних роки. На сторінках журналу «Вітчизна», а згодом і окремим виданням з'явилися всі три частини роману («Альпи», 1946; «Голубий Дунай», 1947; «Злата Прага», 1948).

Після завершення роботи над трилогією «Прапорonoсці» героїка війни і далі хвилювала митця. Наприкінці 40-х і на початку 50-х років він пише низку новел («Модри Камень», «Весна за Моравою», «Ілонка», «Гори співають», «Усман та Марта» та ін.), багато в чому співзвучні з «Прапорonoсцями». У написаній тоді ж документальній в основі своєї повісті «Земля гуде» зображено діяльність молодіжної підпільної організації «Нескорена Полтавчанка», очолюваної комсомолкою Лялею Убийвовк.

Твори О. Гончара перекладалися 67 мовами, а творчий досвід письменника засвоюється й вітчизняними, і зарубіжними майстрами слова.

Рубрику ведуть викладачі кафедри української мови, основ психології та педагогіки

О.В. Самолисова, С.А. Унковська

Надписи в залі Красной Армии в Мавзолеє на горі Вітков в Празі

Друг мой, бдителен будь на земле, под которой я стыну!
Право требовать это я смертью в бою заслужил.
Я ушел на войну. Я убит в день рождения сына.
Я убит – чтоб он жил. Я убит – чтоб ты жил.

Хочешь знать, почему мы навеки великими стали?
Почему нас враги ни согнуть, ни сломать не могли?
Нас никто никогда не ковал из железа и стали,
Превратила нас в сталь цель, к которой мы шли!

Побеждая, я умер. Я мост наводил через реку.
И по мне, как по мосту, взбежала победы заря.
Если пал человек, чтобы жизнь сохранить человеку,
Значит, верно он жил. Значит, умер не зря.

Если горе войны среди ночи придет к тебе на дом,
Если меч занесен над отчизны седой головой,
Будь с народом своим. Будь не ниже, не выше – будь рядом.
Нету званья в бою выше, чем рядовой!

Не жалею, что я умер. Я умер, себя не жалея,
За тебя и за мать, за просторы родимых полей!
Хочешь быть как отец? Стой в бою, где всего тяжелее,
И себя, если надо, как он, не жалею!

В. Незвал

ФРОНТОВАЯ СЕСТРА

Госпиталь военно-полевой...
Вся война обмотана бинтами.
О, как сильно хочется домой,
Моя мама думает о маме.

Взрывы, зажигалки, дым, огонь.
Раненые, кровь, бинты, осколки.
А в затишье русская гармонь
Поиграет про утес на Волге.

Дым рассеет взрывов пелена,
Освежит и может уничтожит,
И с «Ура» огромная страна
Праведность побед своих умножит.

Никому тебя я не отдам,
Презираю наглые наветы.
За отцов и за страданье мам,
Родина святая, с днем Победы!

Владимир Осипянец

АФОРИЗМ – ЭТО ЖЕМЧУЖИНА МЫСЛИ

- Война – всего лишь трусливое бегство от проблем мирного времени. *Томас Манн*
- Нам говорят, что война – это убийство. Нет: это самоубийство. *Рамсей Макдоналд*
- Если б исход войны можно было бы предвидеть, прекратились бы всякие войны. *Кароль Бунш*
- В гражданской войне всякая победа есть поражение. *Лукиан*
- Есть справедливые войны, но нет справедливых войск. *Андре Мальро*
- Тот, кто ведет войну со всеми, едва ли в мире с самим собой. *Уильям Гэзлитт*
- Всякая война между европейцами есть гражданская война. *Виктор Гюго*
- Тот, кто не пережил ни одной войны, никогда не узнает, в какое прекрасное довоенное время он жил. *Габриэль Лауб*
- Я не знаю ни одного народа, который обогатился бы вследствие победы. *Вольтер*
- Старики объявляют войну, а умирать идут молодые. *Герберт Гувер*
- Война не может быть справедлива, потому что воевать справедливо нельзя, даже если воюешь за справедливость. *Тадеуш Котарбинский*

Из книги «Азбука афоризмов от А до Я» **А.Н. Туренко**

СПРАВА, ОБРАНА СЕРЦЕМ...

1 травня дорогому вчителеві й наставнику, професору, доктору медичних наук, завідувачу кафедри інфекційних хвороб Харківського медичного інституту (з 1969 по 1992 р.), ветерану Великої Вітчизняної війни **Тамарі Трохимівні Чорній** виповнюється 93 роки. Співробітники кафедри інфекційних хвороб ХНМУ, а також усі, хто знають цю талановиту, обдаровану, високоосвічену людину, приєднуються до численних поздоровлень з нагоди Дня народження, а також вітають її з найвеличнішим святом історії нашого народу – Днем Перемоги!

Шанована багатьма поколіннями лікарів та науковців, на підготовку яких у стінах Харківського медичного Тамара Трохимівна віддала роки плідної праці, вона й до теперішнього часу залишається духовним наставником, безцінним порадиником, взірцем безкорисного сумлінного служіння медицині.

Тамара Трохимівна Чорна народилася 1 травня 1920 року в селянській родині на Вінниччині. Батько помер рано. Після закінчення школи в 1938 році вона вступає до Київського медичного інституту. У цей же період починається її медична діяльність – одночасно з навчанням вона працює вакциноватором у районній санепідемстанції, пізніше – медсестрою інфекційного відділення. Навчання в інституті було перервано війною. Коли студентів II Київського інституту направили до 1-го Харківського медичного інституту, Тамара пройшла пішки шлях від Києва до Харкова. Доглядала поранених у госпіталях. Потім II Київський медичний був евакуйований до Челябінська. Після закінчення інституту в 1942 р. Т.Т. Чорна була направлена до діючої армії. У резерві медичного складу одержала звання військового лікаря 3-го рангу, а згодом – капітана медичної служби Сталінградського фронту. Свій шлях у царину медицини Тамара Трохимівна фактично розпочала на полях Великої Вітчизняної війни. За надлюдську працю, спасіння тисяч радянських бійців Тамара Трохимівна нагороджена медалями й орденом Вітчизняної війни 1-го ступеня.

Після Великої Перемоги Тамара Трохимівна працювала епідеміологом, а потім головним лікарем районної санепідемстанції. З 1951 р. навчалася в клінічній ординатурі Київського медичного інституту, після закінчення якої її призначили асистентом кафедри інфекційних хвороб цього ж закладу. У 1956 р. захистила кандидатську дисертацію, присвячену імунодіагностиці червоного тифу в умовах антибіотикотерапії. Її викладачами були відомі науковці – Л.В. Громашевський, А.М. Зюков, Б.Я. Падалка, О.Ф. Білібін. Невдовзі Тамара Трохимівна починає працювати над докторською дисертацією, що присвячена особливостям перебігу інфекційних хвороб в осіб похилого віку, яку захистила 1973 року. У 1968 р. вона стає доцентом кафедри, а вже через рік – завідувачем кафедри інфекційних хвороб Харківського медичного інституту, 1976 року отримує звання професора.

Серед значних наукових доробок Т.Т. Чорної слід зазначити впровадження функціональних, морфологічних, імунофлюоресцентних та гістохімічних методів дослідження й етіопатогенетичного напрямку в лікуванні хворих на дизентерію, бешиху, вірусні гепатити, грип та інші інфекційні хвороби. У Харківській обласній клінічній інфекційній лікарні та на кафедрі інфекційних хвороб сьогодні широко застосовується лазерна терапія. Саме за ініціативи та участі професора Т.Т. Чорної цей метод лікування інфекційних хворих вперше утвердився в Україні й за її межами. Досягнення школи вчених-інфекціоністів, котру очолювала Тамара Трохимівна, викладені в більш ніж 200 наукових публікаціях та десятках патентів на винаходи.

Легідне й цілюще слово Тамари Трохимівни Чорної, талант керівника та організатора, потужні знання й щоденна праця допомагали повертати хворим здоров'я, виховували з учорашніх студентів справжніх лікарів.

Територію клініки інфекційних хвороб сьогодні прикрашають березовий гай та калинова алея, ініціатором та безпосереднім учасником посадки яких була Тамара Трохимівна Чорна.

Сьогодні професор Чорна перебуває на заслуженому відпочинку, але вона продовжує вести активну та плідну громадську, медичну, наукову й просвітительську діяльність, залишається завжди в курсі медичних подій університету, Харкова, держави. У газеті «Медичний університет» друкуються її поетичні добірки, спогади та нариси. Незважаючи на поважний вік, кожного року разом з нами, співробітниками університету, віддає данину пам'яті ветеранам Великої Вітчизняної війни під час урочистостей з нагоди Дня Перемоги. Як і личить справжньому лікареві, вченому, педагогу, вона й сьогодні не полишає своєї улюбленої справи: продовжує консультувати пацієнтів. Її величезний медичний, науково-педагогічний, життєвий досвід та знання й дотепер допомагають усім тим, хто звертається до неї за порадою.

Від широкого серця колектив кафедри інфекційних хвороб вітає Вас, Тамаро Трохимівно, з днем народження та святом Перемоги!

Г.І. Граділь, доцент кафедри інфекційних хвороб
В.Г. Ткаченко, асистент кафедри інфекційних хвороб

⚠ ЗАПОБІГТИ, ВРЯТУВАТИ, ДОПОМОГТИ

Увага! Тероризм!

За останні роки у світі зафіксовано сотні терористичних актів із захопленням заручників. Поведінка терористів в усьому світі майже однакова, тому дані поради можуть допомогти кожному, хто стає жертвою терористів у будь-якому куточку світу.

Що ж робити під час і після захоплення? Щоб запобігти неприємним наслідкам під час захоплення транспортного засобу, фахівці рекомендують наступне:

- не реагуйте на провокаційну чи зухвалу поведінку;
- не вдавайтеся до дій, що можуть привернути увагу терористів;
- продовжуйте спокійно сидіти, не задаючи питань і не дивлячись в очі терористам, бажано підкорятися беззастережно;
- перш ніж переміститись чи відкрити сумочку, запитуйте дозволу;
- при стрілянині лягайте на підлогу або ховайтеся за сидінням, але нікуди не біжіть, у подібній ситуації місця біля вікна є кращою схованкою, ніж місця в проході;
- іноді трапляється нагода врятуватися, перебуваючи на місцях біля виходів;
- якщо вдається симулювати симптоми хвороби, з'являється можливість звільнитися в результаті переговорів: часто терористи звільняють жінок, дітей, літніх і хворих людей;
- сховайте документи та матеріали, що можуть вас скомпрометувати;
- віддайте особисті речі, які вимагають терористи;
- тримайте під рукою фотокартку родини, дітей – іноді це може зворушити терористів;
- не панікуйте, краще подумайте, як знайти вихід зі становища;
- постарайтеся зрозуміти наміри терористів, щоб оцінити можливості вчинити їм опір; спробуйте з'ясувати, налаштовані вони рішуче чи можливий діалог;
- уникайте необдуманих дій, тому що в разі невдачі можна поставити під загрозу власну безпеку і безпеку інших людей;
- постарайтеся визначити можливих помічників серед заручників;
- організуйте по чергово постійне спостереження за діями терористів;
- у ситуації, коли опір неможливий, розгляньте варіанти втечі через аварійні виходи;
- намагайтеся зайняти себе: читати, писати, грати чи розмовляти із сусідами;
- постарайтеся визначити точну кількість терористів;
- не вживайте алкоголь;
- звільнені заручники повинні повідомити якнайбільше деталей: кількість терористів, де вони знаходяться, яку зброю мають, кількість заручників і їх розташування, моральний стан терористів.

Е.І. Довгяло, МВН міських курсів ЦО м. Харкова
М.М. Волощук, начальник штабу ЦЗ університету

СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ ОЛЕКСАНДРА ЄВГЕНОВИЧА ЗУБАРЕВА

24 квітня 2013 року пішов з життя Олександр Євгенович Зубарев – заступник ректора Харківського національного медичного університету з кадрових питань. Співробітники й близькі втратили неординарну людину, цікаву особистість, гуманіста, наставника, що присвятив себе служінню людям.

Народився О.Є. Зубарев 23 квітня 1947 року. Після закінчення Харківського інституту радіоелектроніки одержав спеціальність «Прикладна математика». Трудова діяльність О.Є. Зубарева розпочалася в 1966 р. на ХТЗ, де він пройшов шлях до заступника секретаря парткому заводу. У 1979 р. він був обраний секретарем Орджонікідзевського райкому партії, потім працював на посаді заступника начальника Управління внутрішніх справ Харківської області, завідувачем відділу Харківського обкому компартії України, начальником державної податкової інспекції Ленінського району м. Харкова, виконавчим директором Харківського обласного відділення Української спілки промисловців і підприємців, радником і заступником начальника Харківської обласної організації роботодавців, начальником управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві й професійних захворюваннях, економічним радником відділу забезпечення діяльності голови Харківської обласної адміністрації; полковник міліції у відставці.

До медичного університету О.Є. Зубарев прийшов у 2006 році на посаду заступника ректора з кадрових питань, де й працював до останнього дня. Олександр Євгенович у всіх сферах діяльності виявив себе талановитим керівником, енергійним організатором, мудрим наставником. За свою працю відзначений Почесною грамотою МОЗ України. Небагатьом відомий творчий бік життя О.Є. Зубарева. Він займався художньою мемуаристикою, ділився з людьми цікавими фактами своєї біографії, тісно пов'язаною з історією міста Харкова.

Ректорат, профком, співробітники університету глибоко сумують через передчасну смерть Олександра Євгеновича й виражають щирі співчуття його рідним і близьким.

ИГРЫ РАЗУМА

ПРЕПОДАВАТЕЛЬСКИЙ ТУРНИР

29 марта 2013 года в истории интеллектуально-го клуба «Что? Где? Когда?» нашего университета стала знаменательной датой. Клуб перестал быть лишь студенческим и дополнительно перешел в разряд профессорско-преподавательского!

Впервые игра состоялась среди наших учителей и получилась на славу. Преподаватели отвечали на вопросы по различным направлениям знаний, по-юношески, эмоционально реагировали на собственные успехи и неудачи, вступали в спор с ведущим и соперниками. После первого тура, состоящего из 13 вопросов, лидером оказалась команда II медицинского факультета, совсем немного от них отставал I медицинский факультет. Во втором туре игровая ситуация претерпела небольшие изменения, и в итоге на первом месте (с солидным отрывом) закончила игру команда II медицинского факультета во главе с Ольгой Кадыковой. Второе место получили стоматологи (капитан – Наталия Заривчак). На третьем призовом месте оказалась команда Владимира Федорова. Четвертое место – у педиатров во главе с Александром Оникиенко.

Поздравляем команды с победой и участием в первом преподавательском турнире и надеемся, что такие игры будут проводиться и в дальнейшем!

Роман Елисеев,
президент клуба «Что? Где? Когда?»

ЗАПРОШУЄМО
НА КУРСИ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Курси іноземних мов при Харківському національному медичному університеті надають можливість студентам, лікарям-інтернам, викладачам, лікарям і всім бажаючим вивчити англійську, німецьку, французьку, іспанську та польську мови з нульового рівня або вдосконалити вже наявні знання. Заняття пропонуються на території ХНМУ як у групах, так й індивідуально, 2 рази на тиждень, по 1,5 години.

Програми навчання:

- курс для початківців;
- курс для вдосконалення іноземної мови;
- медична англійська;
- підготовка до мовних тестів TOEFL, IELTS, DAF, DALF.

Групи формуються за рівнем володіння мовою. Якісне навчання забезпечать сучасні методики й високопрофесійні викладачі.

Телефони для довідок:

0506624418 – Вікторія Олексіївна
E-mail: Hetmanvika@gmail.com

0675781569 – Валерій Матвійович

vk.com/id167624716

ПО СТРАНАМ И КОНТИНЕНТАМ

СЕРДЦЕ АРАБСКОГО ВОСТОКА

Иордания – арабская страна на Среднем Востоке. В прошлом территория современной Иордании, тысячелетиями находившаяся на стыке великих цивилизаций, не раз входила в состав многочисленных государств, возникавших в разные времена в этом районе мира. На ней оставили свои следы древние хананеи, греки, римляне, византийцы, персы, крестоносцы, арабы времен халифата омейядов, турки-османы и европейские колонизаторы.

Большинство населения страны составляют иорданские арабы, проживают также палестинцы, черкесы, армяне и курды. Крупнейшие племена кочевых арабов – бене-сахр и хевейтат. Четвертая часть населения страны проживает в столице Амман. Другой крупный город – Эз-Закра.

Недра Иордании богаты строительными материалами. Имеются залежи каолина, гипса, строительных и флюсовых известняков, высококачественного мрамора, кварцевого песка, пригодного для изготовления стекла, доломита, бентонитов и полевого штата.

Основные статьи экспорта – фосфаты, калийные удобрения, цемент, сельскохозяйственная продукция в виде фруктов и овощей.

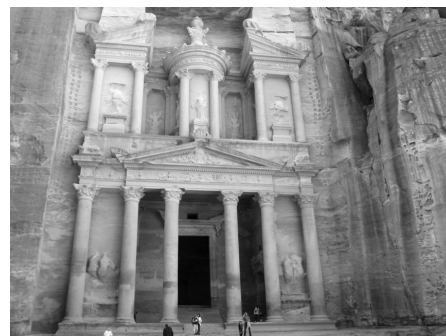
Интересно то, что обширные слои населения иорданских городов и деревень все еще видят свои корни в пустыне, внутренне считают себя наследниками бедуинов, с которыми

и соотносят свое существование. Отсюда порой проистекает идеализация бедуинских атрибутов быта, нравственных устоев, морали. Культ пустыни занимает большое место в жизни современного иорданского общества. Об этом говорит многое: от обычая носить на голове «шмаг», который является принадлежностью бедуинской одежды (он защищает голову от несущихся вместе с ветром песка и пыли, от обжигающего жара пустыни) до телевизионных постановок на темы из бедуинской жизни, которые рассказывают о междоусобицах племен, верности клятве, силе любви и т.п. Действие в таких фильмах и постановках, обычно местного или египетского производства, разворачивается под народную музыку, поначалу кажущуюся невыразительной, но потом буквально завораживающую, и протекает при соответствующих декорациях.

Пустыня. Всюду тянется серо-желтый или бурый пустынный ландшафт с редкими вкраплениями оазисов. Нескончаемые лавовые поля, изредка перемежающиеся песками, и обширные каменистые районы дополняют эту картину. Лишь в долинах рек и по окраинам городов и селений видны зеленые квадраты и прямоугольники возделанных полей, среди которых мелькают ленты оросительных каналов.

Основные достопримечательности находятся в столице страны – Музей ислама, Иорданский Археологический музей, Музей фольклора, Мозаичная галерея. Из архитектурных памятников можно отметить неоконченный замок Омейядов в Мшатта недалеко от Аммана (III–VIII вв.), отличающийся резным каменным фризом фасада с изображениями растений, животных и многоугольными башнями.

М.П. Кириченко, доцент кафедры физической реабилитации и спортивной медицины с курсом физического воспитания и здоровья

КЛУБ ВЕСЕЛЫХ И НАХОДЧИВЫХ

«ВЫЖИТЬ ЛЮБОЙ ЦЕНОЙ»

Затор движения в Киеве на 10 часов, Винницкие морозы и выпавшие горы снега не смогли сорвать II тур Студенческой лиги Ассоциации КВН Украины, который на этот раз проходил 25 марта в Винницком национальном техническом университете.

Сборная команда КВН ХНМУ «Осторожно, харьковчане» приехала в Винницу с девизом: «Выжить любой ценой». 23 марта в Киеве против наших ребят была сама погода, но несмотря ни на что мы добрались до Винницкого «политеха». Играть нам предстояло днем, с двумя командами из двух географических уголков: восток представляла команда КВН «ДТП» (Луганск), а южным представителем стала команда «АПК» (Симферополь).

«Все команды на сцене и по традиции – ни пуха, ни пера!» Без неожиданностей и каких-либо задержек начался КВН под общей темой «Научная конференция». Первый конкурс, приветствие, и мы повели за собой остальные команды. Далее была как всегда непредсказуемая разминка, в которой мы уступили, и борьба за лидерство перешла на третий этап – видео-конкурс. Второй раз в игре мы вышли на чистое первое место. Следующим раундом был импровизационный конкурс, задание для которого команды получили за несколько часов до начала игры. С этим конкурсом харьковчане справились хорошо и оставили за собой лидерские позиции. Последним этапом игры стало домашнее задание на тему: «Открытие века». В этом конкурсе мы немного потеряли, но не отдали заслуженное первое место.

Со спокойной душой, поправив свое турнирное положение в Студенческой лиге и сделав еще один шаг вперед на пути к финалу, команда в полном составе вернулась в заснеженный Харьков. Станцевав ритуальный танец на вокзале в поддержку весны, ребята разъехались по домам, готовиться к КРОКам.

«Весь апрель на пары в универ»

Именно с такой темой игры вновь на сцену нашего университета вышли факультетские команды КВН. Уже традиционно в начале апреля, в честь Дня Юмора, проводится Кубок Смеха Харьковского национального медицинского университета.

Итак, команды и ведущий на сцене, жюри и зрители в зале, а значит: «Мы начинаем КВН». Начали команды традиционно, с приветствия. Первыми на сцену вышла самая опытная команда IV медицинского факультета «Эпидемия смеха». Со своей задачей разогреть зал и жюри команда справилась и поставила планочку, которую следующие команды поддерживали. Продолжали приветствие не менее знакомые лица – «Сборная несобранных людей» (III медицинский), «Авитаминоз» (II медицинский), «Вскрытие покажет» (I медицинский), «Unisex» (I медицинский), а выиграла этот конкурс «Команда стоматологического факультета».

Начало положено, и каждый со своим активом перешел во второй, самый сложный и непредсказуемый конкурс – разминка с залом. Что тут скажешь – разминка удалась! КВНщики не дали ни единого шанса на отдых жюри и залу. В этом конкурсе лучшими стали команды «Эпидемия смеха» и «Команда стоматологического факультета».

Следующим этапом концерта был видео-конкурс, в котором можно было наблюдать за полетом фантазии у каждой команды. Не было ни одного похожего видео. Жюри и зал отметили видео команды КВН II медицинского факультета «Авитаминоз». Прекрасная работа оператора, хорошее юмористическое наполнение – приятно смотреть.

Вот и пришло время узнать обладателя и призеров Кубка Смеха:

I место – «Команда стоматологического факультета».

II место – «Эпидемия смеха», IV медицинский факультет.

III место – «Авитаминоз», II медицинский факультет.

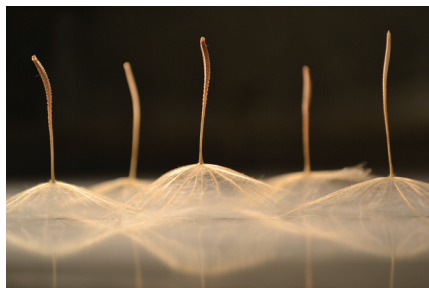
Андрей Никонов, президент КВН ХНМУ, **Евгений Журавлев**, капитан команды «Осторожно, харьковчане»

ЮВІЛЯРИ

У квітні свій ювілей відзначають: сторож господарчого відділу **Юрій Миколайович Біда**, учений секретар бібліотеки **Наталя Дмитрівна Гаєва**, завідувач кафедри травматології та ортопедії **Григорій Григорович Голка**, начальник відділу кадрів **Людмила Іллівна Гребцова**, доцент кафедри акушерства та гінекології №2 **Ольга Іванівна Каліновська**, сторож гуртожитку №2 **Надія Єгорівна Ковтун**, фельдшер кафедри внутрішніх та професійних хвороб **Олександр Іванович Кривенко**, доцент кафедри пропедевтики внутрішньої медицини №1, основ біоетики та біобезпеки **Юрій Іванович Латогуз**, викладач кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фіз. виховання та здоров'я **Олександр Дмитрович Петрухнов**, доцент кафедри внутрішніх та професійних хвороб **Віктор Миколайович Погорелов**, старший лаборант (терапевт) кафедри судової медицини, медичного правознавства **Тетяна Олексіївна Свистун**, викладач кафедри української мови, основ психології та педагогіки **Тетяна Василівна Скорбач**, сторож господарчого відділу **Лідія Володимирівна Усата**, фахівець з організації навчального процесу навчально-методичного відділу **Світлана Григорівна Штанько**.

*Шановні ювіляри!**Колектив ХНМУ щиро вітає Вас з Днем народження!**У цей святковий день бажаємо Вам міцного здоров'я,
сімейного благополуччя, щедрої долі,
світлих надій та впевненості у майбутньому.**Нехай життя Вам дарує тільки приємні несподіванки,
а праця приносить вдячність та повагу людей.*

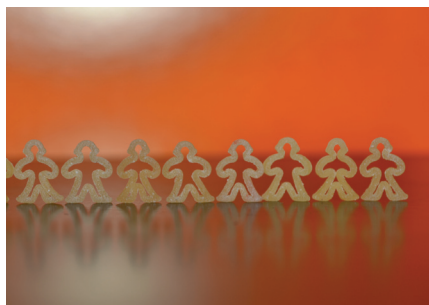
МОВОЮ ФОТО

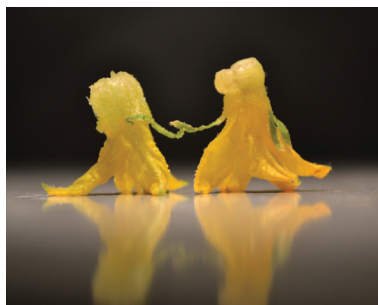
Танець дерев'яшей

*29 Апреля – Всемирный
день танца**Движение, ритм, мелодия, шаги,
Вперед, назад и поворот,
Прогиб, рывок и взмах ноги,
Кто танцевал – тот все поймет!**Авторские фото Татьяны Золотаревой*

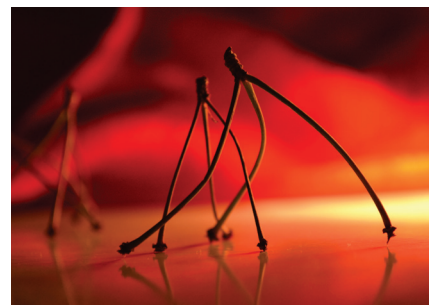
Брейк

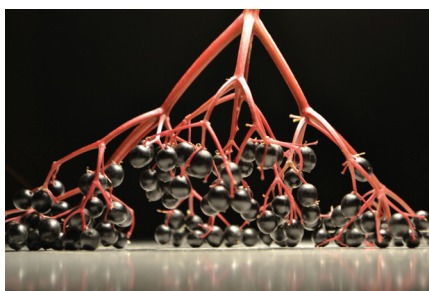
Сиртаки

Фокстрот

Аргентинское танго

Кармен

Лезгинка

Клубняк

«Медицинский университет»
Реєстраційне свідоцтво ХК № 193 від 29 червня 1994 р.
Засновник – Колектив Харківського національного
медичного університету.
Газета виходить один раз на місяць
Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Леніна, 4.
Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60
e-mail: redakt@knmu.kharkov.ua
www.knmu.kharkov.ua

Підписано до друку 25.04.2013. Формат 60 x 90/4.
Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.
Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.
Тираж 500 прим. Зам. № 3/22.
Видання підготовлено та надруковано
у ТОВ ВПП «Контраст».
61166, м. Харків, пр. Леніна, 40,
т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладення фактів відповідальність несе
автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка
зору авторів публікацій може не збігатися з позицією
редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич
Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова